

ת"פ 4872/07/13 - מדינת ישראל נגד עלי אבו זהרה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 4872-07-13 מדינת ישראל נ' אבו זהרה (אחר/נוסף) ואח'
תיק חיצוני: 281494/13

בפני	כבוד השופטת אפרת פינק
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	עלי אבו זהרה (אחר/נוסף)

החלטה

לפי הכרעת דין, שניתנה ביום 7.9.15, זוכה המשיב מכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

בתום השמעת הכרעת הדין, ביקש בא כוח הנאשם להשיב את ההפקדות והערבויות שהופקדו בתיק המעצר על תום ההליכים בעניינו של הנאשם. התביעה לא הביעה כל התנגדות לבקשה, ובמהלך הדיון, הוריתי על השבת ההפקדות והערבויות.

ביום 16.9.15, דהיינו שבוע לאחר מתן הכרעת הדין, הגישה התביעה "בקשה דחופה לעיכוב ערבויות והפקדות במ"ת 4895-07-13".

בבקשתה עתרה התביעה, למעשה, לעכב את השבת ההפקדות והערבויות שניתנו בהליך השחרור ממעצר, וזאת עד להחלטה בערעור. לטענתה, בשל שגגה לא בקשה זאת במהלך הדיון.

לאחר שביקשתי מהתביעה להבהיר, אם הוחלט על הגשת ערעור, הודיעה ביום 17.9.15, כי "היא שוקלת זאת בחיוב", וכי אם ישוחררו ההפקדות והערבויות, לא ניתן יהיה להבטיח את התייצבותו של הנאשם, שהוא תושב שטחים, לדיונים בערעור.

בא כוח הנאשם התנגד לעיכוב השבת הערבויות וההפקדות. לטענתו, התביעה הגישה את בקשתה באיחור רב, ובנסיבות אלו, עליה לפנות לערכאת הערעור, אם תגיש ערעור, ולבקש שם הפקדות וערבויות.

לפי סעיף 63 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996:

"זוכה נאשם ... ישוחרר מיד ממעצרו, אם הוא עצור; ואם שוחרר בערובה ... יופטרו הוא וערביו מערבותם ויוחזר הערבון הכספי ... ואולם, אם הודיעה התביעה כי בכוונתה להגיש ערעור, רשאי בית המשפט לשחררו בערובה מטעמים שיירשמו, או להורות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לשם הגשת הודעת הערעור ...".

במקרה דנן, לא מתקיימים רובם של התנאים הנדרשים על מנת שבית המשפט יורה, לאחר זיכוי, על שחרור הנאשם בערובות ובהפקדות. לענין זה, יש להעיר, כי נדמה שהתביעה נפלה לידי טעות בהבנה של ההליך הראוי, משום שכלל אין עסקינן "בעיכוב" השבה של ערבויות והפקדות, אלא בהחלטה כי יש לשוב ולשחרר את הנאשם בערובה. על בית המשפט לשוב ולשקול בהקשר זה, אם יש מקום לקבוע כי הנאשם ישוחרר בערובות למרות זיכוי, וזאת בשל "טעמים שיירשמו".

יתר על כן, מסעיף 63 הנזכר, עולה, כי על מנת שבית המשפט ישוב וישחרר נאשם בערובה, על התביעה להודיע כי בכוונתה להגיש ערעור. מכאן, שאין די בכך שהיא "שוקלת זאת בחיוב".

לכך יש להוסיף, כי מתכלית הסעיף עולה, כי על בקשה מעין זו להיות מוגשת מיד לאחר הזיכוי, משום שלפי לשון הסעיף, על השבת ההפקדות והערבויות להתבצע בסמוך לאחר הכרעת הדין. לכל היותר, ניתן היה לאפשר לה שהות של 72 שעות מממתן הכרעת הדין, וזאת בהתאם להוראת הסעיף. מכאן, שגם אם התביעה היתה זקוקה לשהות על מנת לשקול הגשת ערעור, אין זה סביר, כי לאחר למעלה משבוע, טרם התקבלה החלטה, ועל הנאשם לשאת בתוצאות העיכוב בהחלטה.

לכל אלו יש להוסיף, כי הנאשם התייצב לרוב רובם של הדיונים בעניינו, ולמרות שמדובר שתושב שטחים, צוין לא אחת, במהלך שמיעת התיק, כי הנאשם מעוניין לשוב ולעבוד בישראל, בהתאם להיתרים שהיו לו קודם להליך הפלילי. מכאן, שגם אין כל יסוד לסברה, כי בדעתו לחמוק מהמשך ההליכים בעניינו, אם בסופו של דבר תחליט התביעה על הגשת ערעור.

מכאן, שבקשת התביעה נדחית.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ח' תשרי תשע"ו, 21 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.